

הותרה לו

יונתן שי פרידמן

דברים פרשת נצבים פרק ל

(יא) כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוה היום לא-נפלאות הוא ממך ולא רחקה הוא:

רמב"ן דברים פרשת נצבים פרק ל

(יא) וטעם כי המצוה הזאת - על כל התורה כולה. והנכון, כי על כל התורה יאמר (לעיל ח א) "כל המצוה אשר אנכי מצוה היום", אבל "המצוה הזאת" על התשובה הנזכרת, כי והשבות אל לבבך (בפסוק א) ושבת עד ה' אלהיך (בפסוק ב) מצוה שיצוה אותנו לעשות כן... כי אין הדבר נפלא ורחוק ממך אבל קרוב אליך מאד לעשותו בכל עת ובכל מקום:

בראשית פרשת וירא פרק יח

(ט) ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל:

(י) ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה-בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו:

(יא) ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארץ פגשים:

(יב) ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה-לי עדנה ואדני זקן:

(יג) ויאמר ה' אל-אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי:

(יד) ה'יפלא מה' דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן:

(טו) ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקתי:

תלמוד בבלי מסכת סוטה דף יג עמוד א

כיון שהגיעו למערת המכפלה, אתא עשו קא מעכב, אמר להן: ממרא קרית הארבע היא חברון - ואמר רבי יצחק: קרית ארבע - ארבע זוגות היו: אדם וחווה, אברהם ושרה, יצחק ורבקה, יעקב ולאה, איהו קברה ללאה בדידיה, והאי דפייש דידי הוא. אמרו ליה: זבינתה. אמר להו: נהי דזביני בכירותא, פשיטותא מי זביני? אמרו ליה: אין, דכתיב: בקברי אשר כריתי לי, וא"ר יוחנן משום ר"ש בן יהוצדק: אין כירה אלא לשון מכירה, שכן בכרכי הים קורין למכירה כירה. אמר להו: הבו לי איגרתא, אמרו ליה: איגרתא בארעא דמצרים היא. ומאן ניזיל? ניזיל נפתלי, דקליל כי איילתא, דכתיב: נפתלי אילה שלוחה הנותן אמרי שפר, א"ר אבהו: אל תקרי אמרי שפר אלא אמרי ספר. חושים בריה דדן תמן הוה ויקירן ליה אודניה, אמר להו: מאי האי? ואמרו ליה: קא מעכב האי עד דאתי נפתלי מארעא דמצרים. אמר להו: ועד דאתי נפתלי מארעא דמצרים יהא אבי אבא מוטל בבזיון? שקל קולפא מחייה ארישיה, נטרן עיניה ונפלו אכרעא דיעקב, פתחינהו יעקב לעיניה ואחיו. והיינו דכתיב: ישמח צדיק כי חזה נקם פעמיו ירחץ בדם הרשע.

יומא פו:

דאמר רב הונא: כיון שעבר אדם עבירה ושנה בה - הותרה לו. - הותרה לו סלקא דעתך? אלא אימא: נעשית לו כהיתר.

ויקרא פרשת בהר פרק כה

(ל) ואם לא-יגאל עד-מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר-בעיר אשר-לא לקריו:לו\ חמָה לצְמִיתֵת לְקָנָה אֹתוֹ לְדֹרְתָיו לֹא יֵצֵא בֵּיבֹל: